

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného **O., a.s.**, so sídlom v B., proti povinnému **J.**, bývajúcemu v G., **pre vymożenie 293,52 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 10 Er 200/2009, takto

r o z h o d o l :

Návrhu na prikázanie veci Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10 Er 200/2009 Okresnému súdu Galanta **n e v y h o v u j e**.

O d ô v o d n e n i e

V konaní pre vymożenie 293,52 € s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 10 Er 200/2009, podal povinný návrh na prikázanie veci z dôvodu vhodnosti Okresnému súdu Galanta. Návrh odôvodnil tým, že adresa jeho trvalého bydliska „je len fiktívna,“ nakoľko sa na nej od roku 1999 nezdržiava, ani nevlastní žiadny majetok. Posledný rok a pol sa zdržiava v Galante, kde má prechodné bydlisko. Okrem toho rozsudok, vydaný v konaní vedenom na Okresnom súde Rožňava pod sp. zn. 5 C 28/2005, na základe ktorého sa exekučné konanie vedie, „preukazuje objektívne latentnú trestnú činnosť sudcu,“ ktorý ním „zakryl trestnú činnosť podvod oprávneného.“

Oprávnený sa k návrhu nevyjadril.

Podľa § 12 ods. 2, 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) možno vec prikázať inému súdu toho istého stupňa aj z dôvodu vhodnosti. O prikázaní veci rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu (Okresnému súdu Rožňava) a súdu, ktorému sa má vec prikázať (Okresnému súdu Galanta). V tomto prípade je najbližšie spoločne nadriadeným súdom Najvyšší súd Slovenskej republiky.

Prikázanie (delegácia) veci z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z práva účastníka občianskeho súdneho konania na zákonného sudcu (čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), ako aj výnimku zo zákonom definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Účelom inštitútu delegácie z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečenie hospodárnosti občianskeho súdneho konania alebo jeho zrýchlenie. Dôvody delegácie môžu mať v praxi rozmanitú povahu, najmä však osobnú, zdravotnú, sociálnu či finančnú. Vzhľadom k charakteru delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo zákonom stanovených kritérií, musí mať však aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter.

S poukazom na uvedené prichádza aplikácia ustanovenia § 12 ods. 2 O.s.p. do úvahy len vtedy, ak sú pre to dané dôležité dôvody. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania i pomerov účastníkov na oboch procesných stranách, pričom na pomery účastníka, ktorý delegáciu navrhuje, možno prihliadnuť len ak ich zohľadnenie nebude mať negatívny dopad na ostatných účastníkov konania. Podstatný význam má i stanovisko ostatných účastníkov konania. Pri tom všetkom treba mať na zreteli výnimočnosť inštitútu delegácie veci.

Povinný odôvodňuje vhodnosť ním navrhovanej delegácie veci jednak tým, že má prechodné bydlisko v obvode súdu, ktorému navrhuje vec prikázať, ako aj skutočnosťami nasvedčujúcimi tomu, že nemá dôveru v súd, ktorý konanie vedie. Uvedené dôvody však nevykazujú charakter takej výnimočnosti, aby bolo možné návrhu vyhovieť. Miestna príslušnosť exekučného súdu je daná všeobecným súdom povinného (§ 45 ods. 2 prvá veta Exekučného poriadku), ktorý podporne určujú ustanovenia § 85 a nasl. O.s.p. Ak je povinný fyzickou osobou, jeho exekučným súdom je súd, v obvode ktorého má bydlisko, a ak nemá bydlisko, súd, v obvode ktorého sa zdržuje (§ 85 O.s.p.); v oboch prípadoch s úmyslom zdržovať sa tam trvale. Z obsahu spisu vyplýva, že aj keď sa povinný v súčasnosti zdržuje v Galante, (trvalé) bydlisko má naďalej v Gelnici, preto nie je dôvod odchýliť sa od zákonom stanoveného spôsobu určenia miestnej príslušnosti súdu. Prechodné zdržiavanie sa účastníka konania mimo trvalého bydliska (ktoré by účastník konania aj preukázal, čo povinný v danom prípade opomenul) nemôže mať na určenie (resp. zmenu) miestnej príslušnosti súdu žiadny vplyv, nakoľko častejšie striedanie "prechodných bydlísk" by mohlo viesť k úmyselnému a neúmernému predlžovaniu súdneho konania na úkor ostatných účastníkov.

Pokiaľ ide o nedôveru povinného v miestne príslušný súd či konkrétneho sudcu, ktorému bola vec pridelená na prejednanie a rozhodnutie, táto je pri posudzovaní existencie dôvodov pre prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti (§ 12 ods. 2 O.s.p.) irelevantná. V prípade nespokojnosti so spôsobom vedenia konania či správaním sudcu má účastník konania iné právnymi predpismi stanovené možnosti, ako dosiahnuť nápravu (napr. námietka zaujatosti, sťažnosť), pokiaľ je potrebná.

Vzhľadom k uvedenému dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v danom prípade nie sú splnené podmienky pre prikázanie veci inému súdu z dôvodu vhodnosti v zmysle § 12 ods. 2 O.s.p.; návrhu povinného preto nevyhovet.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. novembra 2009

JUDr. Daniela S u č a n s k á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková